

P. bialga.

O tu wargiagal atsaki razbaininkas ent tuscei pries sena razbaininko. Per tawu buwau razbaininkiszka amata pasabes - tu buwau szwies zwajgde del manes - tawo tawo ap-maudinga szwies buwo mane prie sawias prit raukus. Persitirkriau po laik, jog toji zwajgde del ko kito zwieti; del manes ije nusleido, o lektis welei ozejo. Jagu esiu welnio, priesz kuri dyb - ta tawo darbu. Kud butumei tiktak wieniu neitu zodeli passakius, butum turejus anot - tu tulei, tai stojausi welnio.

Su werkemu metesi Jadwiga razbaininkui in kojas, taridama:

Zurek, Rudolfai! gulu prie tawo koju, jagn per mano mejle likais izprapulties izgelbenu, del ko - gi dabalne galeti welei teip buti Busiu tawo Rudolfa, busiu two pati. Per mano gile malda izpraszissiu no Diewo del tawes ge ros dwases ir taw ateis nusidejimus. Igi szioi da ne wienas zmogus ne zino apie tawo kaltas - azsz niekam ne sakius apie tawo; su tawim giewensi ir ant wisko kaikisuo.

Toji kalba sujudino ant wałandeles razbaininku; tledamas ziurejo in klopjone Jadwiga. Tame widur tikumo atsileipi drutas, szwilpimas. Razbaininkas sudrebejo ant to bašo ir tari:

Jau per welial - ne galu permaintit, kad ir nor-etau. Tasai balbas perweri mano dusze iz primena man duota zodi.

Jadwiga apem jiam kelus, nes jissi szaltai nustumti no sawes. Dawesi girdet triukszmas. In gricze inpuoli senas Bernardas ir passak, jog per soidine dureles insiwti goveda razbaininku ir praszi sargo, idant jissi sawo narsunu szalki - tu induksia gauja - jis-gi pats norejo nusiduot in bokszta ir skambint ant gwołto, kad izkai mo zmonis pributu ant pagelbos.

Azsz tawo iszwaduosiu! - tari razbaininkas ir wienou smeigimu Rudolfa pargriowi seneli ant zemes. Jadwiga sedo ant kedes ir rankoms uszsiemi weida.

O, dabar man lengwiau! - Paszauki szetos, tonas zmogus kunia, - welei stojausi senowes zmogum; welei prigmata dwasia instojo in mania kaip sztuzi szuni nudejus. ... pasiredit, ta swceci atina; sztai ja girdet ju bafas!

In inpuoli in pakaju Zanarettas ir puse tuzino kitu razbaininku. Du isz tu atwiko pusgiwe grafiene. Kada paregejo Zanarettas negiwa. Ber narda, sztokiszka nusijuoki, taridamas:

Tai kaip matau, waikinia, - da ne uz mirszai senowes amato, gerai patzakei! Iszwilkite ta bjuribe isz czion, turime atszaldint!

Da czion eins apie sutrumpiuima giwas stes wienai moterei, - tari Rudolfa.

Azsz tuojaus padarisiu gała! - paszauki wienas isz gaujos, wardu Lorenzas, ir szekli szteta augstia, nes Rudolfa spiri jin, jog net in sienas atsimusis ir wos ne pargiwo, ir paszauki:

Tu, szongalwi ar tu nori idant tawia kaip szuni perwerta! - Tai mano milimoj!

Na, na, apsimalszink, - azsz galejau zinot, jog tai tawo milemoj?

Paskui atsigrizo Zanarettas in pusiau apmi tussia grafiene, noredamaja perdurt, wienok Ja dwiha użtojo uz ja prasidama szusimilejimo

Mes paliksime giwa grafiene, - tari Rudolfa, - jagu tu gerwalei su manis eisi, kaip mano wilema, tsi dowanousi joi giwaste!

Grafiene suemes pajegas tari:

Perdurk mano szirdi, le neriu azsz sawo giwaste tuomi atprik!

Jadwiga nežinojo ka cze pradeti, ir ar likt miliem razbaininku, kad tiktai giwastia tuom grafiene iszgelbet; o wienok apsimie but razbaininko suguleja, kad tiktai motina izgelbet.

Na ka? - tari Rudolfa szetoniszka: - Lorenza, durk!...

Stoktis, del meiles Diewo, stoktis! - pa szauki: - motins, tu turi giwent; razbainink, esmu tawo pati!

Ne, niekados, mano anioleli, mano Jadwig! - szauki grafiene.

O ka darit, motinele! - kalbejo Jadwiga. - Norint azsz draugausiu su ta łatreszka gauja tawo Diewas usz tai manias ne prapuldus ir ne koros.

Baig! - prisaki Rudolfa perkuniszka neturimo laiko ant gaiszinimo; curesi mumus pažibini, kol rasiome skarbus, ba zinai, jog be pasogos ta wos ne imsiu.

Atsibuciu Jadwiga su grafiene, paem wakia, kuris jei razbaininksi in ranka inspauli. Rudolfa zinejo, jog grafas turi pinigu ir tuo sius turejo paslepia sklepa pagriebas raktus ati darinejo spinas; o razbaininkai tuojaus leidosi in sklepa su zibintem. Tiktak Rudolfa pasiliko ant wirszas pakajusia; iszejo jissi laukan, kad uždarit paszalinias dureles, kuriomis goveda inio, o tai del to, kad kas ju ne usz kłuptu gasparaujencius dwaria.

Jadwiga likus stoweo su zwakia rankoja in zibino stowedama ant augstutinio trepo. Tamia proli jei in gałwa puiki mislis, -kaip iszngus. Nubego trepiai żemini, uždari sunkias gelžinias dures sklepo, kureme rszbaininkui gapdorawa prie piningu, ir su raktu uszuku; pa-skui užbego in artimiausia kluona, uždegis stoga su zwakia ir tuojaus plikstelejo liepsna augstini. Sugrūzis, sedo prie pakaju aut akmeni, be jau ne galejo paet i kalbojo: - Diewe giarsa, sutek, idant zmonis izkai pamatitui ir in czion pri-

wo. Tada waikas ižbegdawo laukan ir teip kligdawo, jog net ant kito galb kaimo buwo girdet. Senas Bantuks, corint ir mati neteisius, pasielgima motinos, tai bijojo stillept, ba tada ir jiam pritekdawo ne mažai.

Apig grincze Bantuks retai kada buwo tika, ba nuolatos dawesi girdet keiksmi gospadines, tai klikiemas waiko, tai welei staungimas biedno blynduo, ant kurio tankai padukus boba nuwiarawo sawo piktuma. O welei labai tankai wiedindawo su kaiminais ir rupezinodawo.

Ignoteini mego kaip ka ir nugriebt no kaimino. Nes kad katra kruom paszelpt, arb ubageli almužna apteikti, tai to pas ija ne buwo. Snelis ir to wiso mokinios no motinos. Tankai insiwaginejo in swetinuoda ir pärneszdawo namon obuolu, o motina usz tai jin paglostidawo, girdawo priesz tewa, jog sunelis kitras.

Kada-gi Petras biskuti paaugo tai pati motina siuntinejo jin wakaraus su arklin in swetinuoda, dobitus, kād priganit.

Kaip nedors Ignoteini wisi kaiminais žankstesi, tas pats ir no ijos Petruko kaiminei wai-kai szalinos, ba kaip tiktai sueidawo su waikai, tai tuojaus kabindawois in plauks, tai akes smiltinis užberdawo, arbka ūtke szelmista pada ridawo. O jagu kas atėidawo pas Petro motina su skundu ant jio, tai da iszkolodawo no paskutini.

Zinoma, jog izk to Petrelo buwo ir tinginis, ba motina prie jokio darbo ne gini ir teip augo kaip žankstis. Wienas daigtas jiam labai patiko, sztai kankinimais žwrelui. Tai welei gaudi karkwabul, nutrankinioje kojas, kaiszijo ant karklelo ir kada tas sukinėjosi jis kančios, tai fabai dziaugies. Paukszelus isz lizdo, isziminejo ir liezniwelus izstrakinioje. Mego labai žiuvin serkident parsza arbë meiteli, teipos-gipijaujan werzei arbë awia ir pats prigelbedavo.

Ne wieni karta zmonis Ignoteini in akis kalbedawo: - Ej! Ignoteini, szlekta auginate sawo suneli, ne sušaukite isz jio didelo dziaugmo!

Nes Ignoteini kožnu kartu atsakidawo, jog tai zmonis per piktuma wissap iszmielinej ant ijos kudikio. Tewas ant zmonis persergas nieko ne atsakidawo, tiktai su ranga mostaledawo, nuspjaudawo ir suniurnedawo saw ka toki po nose.

Goweda razbaininku randasi sklepe! - tari drebedama - butau uz biskio prazuwus, iant Jadwiga ne butu užmuszus Rudolfa.

Del Diewo, ka szz girdziu! - paszauki Julius ir leidosis pas mergina, kuri, paregejus jin, rodos pradejo budintis izk to kwaitulo - dirsteljejo in jiu su dzegus, paskui apsauso ir puoli in glebi sawo milimo.

Baisie bokszta, - azsz girdziu! - paszauki ne atskivotes. Bet grafini liepi noneszt in pakaju, paguldit in tawo ramidama sunu, jog adgis ir welei dziaugis.

Eikie, prakrak mäsku, kad turetan su

kuom iszwiit walgit! Sako budawo Ignoteini in suneli.

O sunus guledamas ant suolelo prie peczeus raiwosi ir eško:

O ka senis weike! Ar tai jis ne gali prikirst, jog mane geniojat, kaip koki pasamdis bernal!

Atejo ant gałto tas, jog ir toke nedora moti na pamsilino saw ne wieni karta, jog sunelis ne teip dąro, kai priwało darit, - o cze ir gospadrista ant to daug nukencze ir waikinas, wiecjo pagelbet tewui, buwo sunkenibe name. Nes jau buwo uz weft pataisit. O ir motina ar driso sunelok nukorot, ba statesi priesz motina o ir priesz tewa.

Celam kaike kitaip jio ne wad no, kaip tia „niekam netikusis Petreli.” Jagu kas pirmas jau pamati, taim pamslidawosaw, jog tia niekai waikinas.

Atejo ant gałto laikas, jog reikejo Petruki stot ant losu, Jagu tai butu ūtikis waikinas, taima butu werksmu inwales in storones, kad isz luosuot kaip norint. Nes Petras jau teip motina daedi, jog kalbejo in sawo pati be jokio galescio:

U-gi tegul bestie eina, ne norejo tewu klausit tegul eina. - Ten proto iszmokis.

Kaime welei wia dziaugesi, kaipe zmonis dazinojo, jog jau norint karta kwarasa isznezz Petrapalaiki, kuris kožnam dakako igi giwam.

Petras nėjeo in wiski ir likos labai to iszvaritas. Wiski turejo wiski dirbt, ka tiktai liepi, ir buwo ne szlekta žalnieri, ba mati jog ten ne szposauja in tuzskina žandus usz mažeuse persiengima.

Izkoño tokio szlekta užauginto, botagai ir lądos paklūnusmo iszmokis.

Norint pats bijojo muszio, nes kada matidavo plakant žalnieri, tai su dziaugam žiurejo, ir prigelbedawo plakt.

Piatras budamas wiski, daug miestu atskaiti, o po kelu metu, likos nusiuinstas ant wiski, ne droso prisiartisi. Toja grincze giweno uki-ninkas Ignoteini Bantuks, jau seniwas zmogus, antro kartu paczniotas su daug jaunesne paczeusz sawe, ne neiszpasakita gricze. Ignoteini turejo dwejata waiku jau su augusiu isz pirmutines paczios: duktare jau wirueta in sunus, kuris, ne galedamas dałaitkit namieje prie moczekos, nuejo stuzit pas kitus. Izk antros paczios da buwo keli, nes isz tu tiktai wienas likos giwam, o buwo labai iszpaikintas per motina sunus Petras. Budawo motina ant wisko sunelui pawelino, o kai i ka szlekceuse padari, ne paisi ir ne bau di; nes kaip boba iudukdawo, tai kai i neira usz ka, ne wieni karta Petruki kaili iszlpuda-

wogis daigius nuneszinejo in karczemis ir palikdawo uz arielka.

Po wainai likos paleistas namon. Tada ne zinjo, ka su sawim pradet: ar grizt namon, in kur jio szirdis ne trauki, ar walkiotis po swietu Nes dirbt ant sawes jiam nesinorejo, nes kada ap mislio, kaip jiam buwo gerai namieje ir wiska turejo, pastasaujivo grizt ir leidosi in kelonis.

Kada Piatras po kelu nelenos parejo in sawo giimtines kaima, rado tenais didela atmnia. Tewai, in kurone ne wienos gromatos per tin ginista ne pasirupino parazit, jau buwo numeris. Gospadrista buwo apemjas brolis isz pirmutines paczios. Namie buwo pareidas ir szwentsas tukimis. Brolis norint ne tikras, priesz Piatras su dziaugus, ba wisi buwo sawas, o priesz tam tikejosi isz jio pagelbos. Wos wienok keles diebas perbuwo pas broli, pažino, jog da niekiesnis, negu pirmsi buwo, isz kurio jokios naudos ne buwo, tiktai inwales rupezzcio. Norejo kaip norint jo nio nusikratit.

Petras welei, pamates, jog jio dikai ne nori sziazt, o da kas — pradejo ilgtis prie arlikos, o kui os kaimia ne buwo — norejo kaip galima iszsigiart.

Sztaiz pradejo walkiotis po aplinkine newos ant uždarbaw, ir nesiki po keles nedeles in sawo kaimia ne paeširodinejo.

Kuom uszsiimieja — nieskas ne zinjo. Matinej jin nekuri zmonis karczemose, kur ir nukawodawo. Szinkorei ūtai jin uz gera swecze, baudawo dziniejo uždirbt, nes isz kur iminejo pinigus — ne buwo žine. In karczemis tankai atetnejo pats, o laikais su keleis tai panaszis in sawia zmoniemis. Jagu kas jian klausia ka weikią ir koki turi uszsiemima, tai wissip atskinejo: jog ir kaupuzium; o welei — darbinukis iz fabrikos; arba kad isz wai-ko ne seuei sugrizo ir da neturi kaip reikia uszsiemimo. Pasakojo, kaip kur galejos.

Tuom laik aplinkeneja, kur no seuei buwo tika ir ape jokias wagistas ir pleszimus ne buwo girdet, pradejo zmonis wissap pasakot. jog wienam kaimia pawogi pora arkliu, tai welei szpleszki klete, wiski isznezdami; welei netolima dwareli isszlespi, wissus namiszkius suriszdami ir teip palikio; ne seuei rado ant kelo užmuzsta ir apileszta zmogu. Ant tuszczio policja szpinipe, niesko ne daseki.

Girdedami zmones apie tokius baisius daigtas, pradejo pabugti, laikis ant sargas, o waldzia pradejo suiminiet wisokius walkatus. Tamin atwiks Petras in sawo giimtines kaimia ir pareikalauna no brolo dalos, kokia jam zo terri priekulio. Kalbejo, jog nori kur norint pirk keliis margių urwos, kad pradet giwent ant sawo rankos.

Nusidiwino brolis ne mažai, kaip iszgirdo, jog Petras noi ant sawo rankos gospadator ir net nusidziaugiai. Pradejo rupintis apie pasiskolimis pinigus, ne trukus gawo kiek reikejo ir igi skatikui broliu iszmoje.

Petras gawias no brolo pinigus, pradejo po aplinkine baladotis, idant padarite ta, ka turejo ant misle: Ne mislio swis apie pirkima dirbos, tiktai norejo lengwai uždarbawat.

Prie sawo szokio tokio uszsiemimo reika wo turet koki kampeli, kureme niekas jam ne galętis perszakadit. Jezkojo-gi tokios sodibates.

Po keli nedelu walkiojimo, rado apie deszimis milu no giemti nes kaimo ta, ka del sawes reikalawo.

Apie koka milo no plentini wieszkis kluonu daug pakeliewingu ir kupeciu wažuoja, stoweo paszalija, widur tankaus szilo, prasta stubelka, o szale jos kluonelis ir twartelis. Ap linkui buwo szmotelis dirbos, o szepi aplinkui buwo tamisi girria. Apie warsnas kelo no topiagardaites, ejo prastas keles in maža mielesti, puse milos tolo no caion.

Apigarda, kuria Petras apem, stojosi dideli atmaina. Triobele po teisibis tos paczios, nes dirba likos apieista ir usznius užaugus. Grincze jau buwo tuszczie ir tika, rodus niekas ne giweno. Ant kiemo szuo niekad ne užlojo, o isz kamino dienos laikai dumo ne buwo matit. Naujas gospadiorus tankiausie cieħa diena persedinejo grincze jau, o jo arklis kramti twartelija stagarus, arbë su panceziot ganesi ant dirbos.

Uz tak nakties laikas in wieni karta kurinosis ant kaimino ir kruumas buwo grincieukeje. Waikinas sutenus tankai su iż-żirkiniejo saw Petras. Bantuks koki taim zmonis, geri ir walgi, iġi posiuauktu szmeku ewi wisi in kur iż-żejnejse in girej. Szwintiwej lejsgrijenzo paskrowa lobu ir welei lebawo, nes ssuwe tekant apsimalszindawo, ir tiktai pats wienas Petras likidawo.

PASAKORIUS

Nawatni atsikimai

— in —
kareiwiszki dorbal
raguotojo

SIGFRIDO,

kurst
grajate Wlorigunda

— su kardu
no bjaunau smako.
izgelbejo.

— Dowanok man giwaste, asz sa-
nu, kad asz tu tawim no galu pasi-
duoti galia. Tu rodos masas ir
mier mane izrodi kaip kudikis,
es wienok mane inglejai. Esi pui
tu galicinus. Jagu tu maz giwas
dowonau, tai asz taw no tiktak
maginkus pawed, jet ir asz patis in
wo rankas pasiduonu ir galesi su
nem darit kai norese.

Sigfridas no kaktos prakaita
nustidamas atsaki:

— Asz tawo praszhima isz
pildiu, jagu tu man pagelbesi
karalaitia ne smakkalinio iz-
gelbet.

Milzinas no Sigfrido baisei
inhangintas ir czediamas sa
wo giwaste, prizadejo wisaka
nors kreivai prisedgamas, jog
pagelbes karalaitia iszwalonit.

Tai asz law ir prisiegiu
— tari Sigfridas — jog giwasti
taw downaus, ir praszkias isz
apriso jio zaidulu. Tu be
reikalo szituos skudejimus
kenti, — kalbejo tolusa Sigfridi-
das; — Dabar sakik man, kur
ir kaip galma gautis ant smak
kalnio?

Tai ejk-szen — atsaki
milzinas, — tai asz taw parodi-
su. (jis newa wadina parodit,
nes wene mislije). Jedu da-
bar ejk pakrausze pries tam
se dauba, in kufe graci. wan-
duo su didziu ozzimu bego.
Sigfridas nieko pikto no misi-
damas ejos saw drasei ir skubi-
no, idant ka grejciausei izgib
bet karalaitia. Milzinas-gi
pamisijo saw: — Dabar jan
iaikas atlignit ir tuod laik kir
to Sigfrida, su kumszte teip
smarkei per galwa, jog krito
ant zemes ir kraujei isz bur-
nis ir nosies pradejo begt. Mil-
zinas jau butu dabaigas Sig-
frida, jagu karalu karalus ne
butu prietas ir su sawo burtai-
izgelbejas. Kada milzinas tai
kstesi ant Sigfrido, kad sztai
pri-zoko stagi karalu-kara-
lus Ggwaldas ir apdengi Sig-
frida su miglos paklode, jog
milzinas ne galejo jiu mati ir
giwasti atimi.

Kada milzinni dingi Sigfridas
isz akiu per apraganawina
karalu-karalus, tai begijo
szen ir ten kaipo padukias ir
szauki:

— Ar tawe welnes pagriebi,
ar Diewas teip doro? Dabar
szezion prie mano koju iisti-
sas gulejai, o babar jau tawes
ne ira.

Karalu-karalus juokesi pit-
wa susiemias, jog jiam teip pa-
siseki apragancant milzina ir
prisartiuas prie Sigfrido at-
sedo ant zemes. Sigfridas at-
sipekjejas tari:

Diewas tegul uzmoka
kawot — atsaki karalus, — ba-
jagu asz ne buce prisartiuas
taw ant pagelbos, tai jau bu-
tomei buwias negiwi. Nes
praszaus tawes — kalbejo tolusa
karalus — idant tu ejtunei isz
szitos wietos ir idant dangiaus,
ne ejtunei gelbet karalaitas,
jagu taw lengwiaus ira; tu su
szitai miglos paklodas spide-
gias ir niekan ne matomas ga-
li ejt saw baimes sawo ke-
lu.

Sigfridas girdedamas tuos
zodzius surauki kaka ir atsa-
ki:

— Tu ant tusztio kalbi. O
kad ten ir szintas welniu butu,
tai ir tu neisbijau ir karalaites
ne perstosiu jeszkojas.

Teip kalbedamas, sudraski
paleis.

Sigfrides ant sawes miglos pa-
klodia, suewi wisa sawo paję-
gas ir pagriebes sawo karda in
abi rankas ir praszkias prie
milzino paszauki:

— O tu prakeikas welne!
asz taw uzmokesiu usz tawo su
fauzima prisiegos ir karto mil-
zina teip smarkei, jog tas net
ant zemes pargriuo su asztuo
neis zaiduleis.

Milzinas baudi kaip' wnelnes
isz skausmo ir praszi susimilej
imo. Sigfridas nekausidas
ant jio praszhima, da uzdawi
asztuonis zaidulus. Tada mil-
zinas weka szauki:

— Ka gelbes taw mano
emertis? Jule ne wienas zmou-
guant swioto ne gali be ma-
nes izgelbet karalaitas!

Sigfridas tai girdedamas at-
saki:

— Gerai, taw giwasti dow-
noju, nes usz tai turi tu karalu
tei padekawot, ba tik del ijos
asz tawo giwa palieku. O da-
bar kelkis ir ejk man kele ro-
didamas kur karalaitai randasi,
ba jagu ne, tai tawo giwastis
per mano koju gulj.

Milzinas, matidamas narsa
Sigfrido, paeki rakta no smak
kalnio ir ejo pirma Sigfrido.
Sigfridas ejos paskui nuoga
karda laikidamas rankoje.

Tai asz law ir prisiegiu
— tari Sigfridas — jog giwasti
taw downaus, ir praszkias isz
apriso jio zaidulu. Tu be
reikalo szituos skudejimus
kenti, — kalbejo tolusa Sigfridi-
das; — Dabar sakik man, kur
ir kaip galma gautis ant smak
kalnio?

Tai ejk-szen — atsaki
milzinas, — tai asz taw parodi-
su. (jis newa wadina parodit,
nes wene mislije). Jedu da-
bar ejk pakrausze pries tam
se dauba, in kufe graci. wan-
duo su didziu ozzimu bego.
Sigfridas nieko pikto no misi-
damas ejos saw drasei ir skubi-
no, idant ka grejciausei izgib
bet karalaitia. Milzinas-gi
pamisijo saw: — Dabar jan
iaikas atlignit ir tuod laik kir
to Sigfrida, su kumszte teip
smarkei per galwa, jog krito
ant zemes ir kraujei isz bur-
nis ir nosies pradejo begt. Mil-
zinas jau butu dabaigas Sig-
frida, jagu karalu karalus ne
butu prietas ir su sawo burtai-
izgelbejas. Kada milzinas tai
kstesi ant Sigfrido, kad sztai
pri-zoko stagi karalu-kara-
lus Ggwaldas ir apdengi Sig-
frida su miglos paklode, jog
milzinas ne galejo jiu mati ir
giwasti atimi.

Ant galu atrado ta wieta,
kuriuo malimiause karalaitai su
gata sedejo.

Sigfridas isz didelio dziau-
gamo ne galejo ne zodzio isz-
tar; bet waalande palaukes
tari:

— Mano millimiause kar-
alaitai! asz dziaugiuosu, jog asz
tawo per dideli warga atra-
dua.

Karalaitai werki : isz dziau-
gomo ir szt. — ostidama aszras
su sawo geftona zibancezis
pukais atsaki.

— Kokia didele malone
man Diewas parodo, kad tu,
mano garbingas karewi, atra-
sti teijs mane. Bok paswei-
kintas tukstanti kartu mano
neiameje, mano pekloje, kuri
idant aikas mirksnje ant dan-
gas persiverstu. Ka weike
mano tewai, ir brolei? Sakik
grejciau.

— Jems wiwiems da igi-
szoli ejosi gerai, — atsaki Sig-
fridas — iszszklaudamas pali-
ku wius swoeukis.

— Ach, kaip daug esu nu-
kentejus — kalbejo tolusa ka-
ralaitai, — sztoje prakeikote
wietoje; o kaip asz labu isz-
ilga tewel! ir pradejo gra-
dzei werk.

Szwiesiause karalaitai! —
tari Sigfridas — szuslakik nog
aszru, rengkis in kelone, ba-
mies sziczon ilgai ne galime
uszrutz.

— Mano garbingas jauni-
kaitai, — atsaki karalaitai, — az-
labai bijausi ir gailuosis tawes.
Asz buun po apieku tokio bai-
sau smako, jog baimi imia ziū-
ret in jin, o ir toks drutus, jog
nei pats wenes ne gali susili-
gint jiam; tai jissi kaip pajus,
jog mane nori isswest, tai ma-
nes ne iszleis ir tawes giwo ne

Sigfridas girdedamas tuos
zodzius surauki kaka ir atsa-
ki:

— Tu ant tusztio kalbi. O
kad ten ir szintas welniu butu,
tai ir tu neisbijau ir karalaites
ne perstosiu jeszkojas.

Teip kalbedamas, sudraski
paleis.

Szwiesiause karalaitai, —
tari Sigfridas, — o kad tas sun-
kas ir tuom botu, ka priskrin-
tas pekloje, tai ir to neisbijau
ir no noru, idant mano tieje
wargai, ka per wisa keloue nu-
kentiaue nejatu ant niek.

Karalaitai meldi Diewo isz
wisos szidies tardama:

— Wisogalintis, amziusas
Diewo! kursai dangu ir zeme-
autwrei, pribuk mums in pa-
gebla sztoje nefameje. Tu
Tewe dangiszas szusimak ant
jio praszhima, da uzdawi
asztuonis zaidulus. Tada mil-
zinas weka szauki:

Milzinas baudi kaip' wnelnes
isz skausmo ir praszi susimilej
imo. Sigfridas nekausidas
ant jio praszhima, da uzdawi
asztuonis zaidulus. Tada mil-
zinas weka szauki:

— Ka gelbes taw mano
emertis? Jule ne wienas zmou-
guant swioto ne gali be ma-
nes izgelbet karalaitas!

Sigfridas tai girdedamas at-
saki:

— Gerai, taw giwasti dow-
noju, nes usz tai turi tu karalu
tei padekawot, ba tik del ijos
asz tawo giwa palieku. O da-
bar kelkis ir ejk man kele ro-
didamas kur karalaitai randasi,
ba jagu ne, tai tawo giwastis
per mano koju gulj.

Milzinas, matidamas narsa
Sigfrido, paeki rakta no smak
kalnio ir ejo pirma Sigfrido.
Sigfridas ejos paskui nuoga
karda laikidamas rankoje.

Tai asz law ir prisiegiu
— tari Sigfridas — jog giwasti
taw downaus, ir praszkias isz
apriso jio zaidulu. Tu be
reikalo szituos skudejimus
kenti, — kalbejo tolusa Sigfridi-
das; — Dabar sakik man, kur
ir kaip galma gautis ant smak
kalnio?

Tai ejk-szen — atsaki
milzinas, — tai asz taw parodi-
su. (jis newa wadina parodit,
nes wene mislije). Jedu da-
bar ejk pakrausze pries tam
se dauba, in kufe graci. wan-
duo su didziu ozzimu bego.
Sigfridas nieko pikto no misi-
damas ejos saw drasei ir skubi-
no, idant ka grejciausei izgib
bet karalaitia. Milzinas-gi
pamisijo saw: — Dabar jan
iaikas atlignit ir tuod laik kir
to Sigfrida, su kumszte teip
smarkei per galwa, jog krito
ant zemes ir kraujei isz bur-
nis ir nosies pradejo begt. Mil-
zinas jau butu dabaigas Sig-
frida, jagu karalu karalus ne
butu prietas ir su sawo burtai-
izgelbejas. Kada milzinas tai
kstesi ant Sigfrido, kad sztai
pri-zoko stagi karalu-kara-
lus Ggwaldas ir apdengi Sig-
frida su miglos paklode, jog
milzinas ne galejo jiu mati ir
giwasti atimi.

Ant galu atrado ta wieta,
kuriuo malimiause karalaitai su
gata sedejo.

Sigfridas isz didelio dziau-
gamo ne galejo ne zodzio isz-
tar; bet waalande palaukes
tari:

— Mano millimiause kar-
alaitai! asz dziaugiuosu, jog asz
tawo per dideli warga atra-
dua.

Karalaitai werki : isz dziau-
gomo ir szt. — ostidama aszras
su sawo geftona zibancezis
pukais atsaki.

— Kokia didele malone
man Diewas parodo, kad tu,
mano garbingas karewi, atra-
sti teijs mane. Bok paswei-
kintas tukstanti kartu mano
neiameje, mano pekloje, kuri
idant aikas mirksnje ant dan-
gas persiverstu. Ka weike
mano tewai, ir brolei? Sakik
grejciau.

— Jems wiwiems da igi-
szoli ejosi gerai, — atsaki Sig-
fridas — iszszklaudamas pali-
ku wius swoeukis.

— Ach, kaip daug esu nu-
kentejus — kalbejo tolusa ka-
ralaitai, — sztoje prakeikote
wietoje; o kaip asz labu isz-
ilga tewel! ir pradejo gra-
dzei werk.

Szwiesiause karalaitai! —
tari Sigfridas — szuslakik nog
aszru, rengkis in kelone, ba-
mies sziczon ilgai ne galime
uszrutz.

— Ne werk mano millimia-
use, da asz giwas ir tikiuso,
jog szita szetona nugaluesiu ir
tuos zodzius sztare, kerti mil-
zina su tokia smarkumu, jog
sztare wertesi stacze galwa no
smakkalinio ir kridamas isz-
leido sawo welniszka dwase.

Kaaalaitai tai matidama,
klaupi ant kelu ir Diewui de-
kawojo, jog Sigfridui pribuwo
in pagebla milzina nugaluesiu.

Truputi atskiewpjas jaun-
kaitai, — atsaki karalaitai, — az-
labai bijausi ir gailuosis tawes.
Asz buun po apieku tokio bai-
sau smako, jog baimi imia ziū-
ret in jin, o ir toks drutus, jog
nei pats wenes ne gali susili-
gint jiam; tai jissi kaip pajus,
jog mane nori isswest, tai ma-
nes ne iszleis ir tawes giwo ne

Sigfridas girdedamas tuos
zodzius surauki kaka ir atsa-
ki:

— Tu ant tusztio kalbi. O
kad ten ir szintas welniu butu,
tai ir tu neisbijau ir karalaites
ne perstosiu jeszkojas.

Teip kalbedamas, sudraski
paleis.

wis.

— Reikes da su smaku ga-
letis — atsaki karalaitai-jagu no
resi mane izgelbet.

Tai man menkas daigtas
kalbejo karewi, — tik tiek
man rupi, jog asz labai e-
su nuwargas, o ir siłpna, ba-
zinok, jog jau bus daugiaus
kaip keturios dienos kaip asz
eiu nieko newalgias ir ne ge-
ries.

Kaip tik karalu karalus (zi-
nokim, jog ir karalu karalus
us nos nog Sigfrido ne liko)
tuos zodzius izgirdo, jog
Sigfridas ira iszalkis isz-
troszkes, tuojas kazin kokia galib
pastelaw walgiu ir gerimus prie-
mu. Zodzis wiliams, tuncas
ne užmiras.

Neuzmokamas zedas, historyje su-
wys panazi in Aladyna. 450
Graudus historijos apie Badory ir
Patoga Dohara, Ali-Baba ir 40
zaininkai, Stebulkinga Lampu, Septi-
minis mokinys virus. \$1,00
ABECEŁA, arb pradze skajimo
del lietuviu waiku o ir del suau-
guisu. 25c

“LINKSMI WAKARAI” dw-
dalis storia knyga kury talpyni
sawje wypokes historyes, dajnas,
pasakes ir t.t. 85c

Neuzmokamas zedas, historyje su-
wys panazi in Aladyna. 450
Graudus historijos apie Badory ir
Patoga Dohara, Ali-Baba ir 40
zaininkai, Stebulkinga Lampu, Septi-
minis mokinys virus. \$1,00
ABECEŁA, arb pradze skajimo

